

[Erhard Jacobsen.]

ner har fået, efter at hovedstadskommunerne er ved at være udbygget, rejser ganske naturligt en række økonomiske problemer, og det kan ikke være rimeligt at lade de pågældende kommuner selv slås med disse problemer. Problemerne skabes af en befolkningsmæssig udvikling, som kommunerne ikke selv har ansvaret for. Opgaver, som ellers skulle have været løst andre steder i landet, bliver så at sige væltet over på disse omegnskommuner. I løbet af ganske få år vil de komme til at gennemløbe en udvikling, som andre kommuner har været årtier om at gennemgå. Jeg behøver ikke at nævne, hvilke udgifter det betyder til vej- og kloakanlæg, skolebyggeri, sociale institutioner, administrationsbygninger o. s. v., og jeg føler mig forpligtet overfor vælgerne i disse kommuner til at understrege, at der allerede i dag lægges ganske særlige byrder på dem, og at disse byrder for lang tid fremover i alt fald ikke kan ventes at blive mindre.

Til den meget høje husleje, som beboerne herude, naturligvis i lighed med beboerne i andet nybyggeri, må betale, kommer formentlig i en nær fremtid øgede skattebyrder. Jeg kan ikke se rettere, end at højere skatter må blive en uundgåelig følgesvend til den forcerede udvikling, der kommer til at foregå. Kommunerne skal optage betydelige lån, da det naturligvis ikke er at vente, at de, medens de endnu var ret små, har kunnet lægge penge til side til de kæmpeopgaver, de nu stilles overfor. Tillige må beboerne bære den byrde, det er at bo langt fra arbejdsstedet. Den kan delvis måles ved udgiften til abonnementskort, til tog eller rutebiler, men også kun delvis. Arbejdsdagen bliver væsentligt længere, det føles også som en byrde, og byrden bliver ikke mindre ved, at trafikforholdene meget langt fra er tilfredsstillende.

Jeg ved, at trafikforholdene er til behandling i en kommission. Jeg ved også, at når den højtærede indenrigs- og boligminister har ledelsen af denne kommission, er der ingen grund til at opfordre til arbejdets fremskyndelse. Men jeg vil gerne fremdrage et spørgsmål, som jeg ved at beboerne i omegnskommunerne mellem København og Køge interesserer sig meget for. Det er

spørgsmålet om en S-togsforbindelse til dette område.

Af spredte avisnotitser har jeg forstået, at DSB har planer i den retning; man eksproprierer jord visse steder. Men jeg har også forstået, at DSB har planer i andre områder. Jeg tør ikke tage stilling til, hvilke planer der først bør sættes i værk, men jeg ved, at befolkningen i Hvidovre kommune føler, at der der er et meget stærkt behov for S-tog, og man mener, at behovet snart vil blive endnu stærkere, efterhånden som den høje bebyggelse breder sig. På deres vegne beder jeg den højtærede trafikminister om her i tinget at fremkomme med de oplysninger, der på nuværende tidspunkt kan gives om DSBs planer for nye S-togsforbindelser i omegnskommunerne, og eventuelt, såfremt DSB ønsker at give et område prioritet fremfor et andet, da en begrundelse derfor.

Løvrigt beder jeg de enkelte højtærede ministre i tilfælde, hvor der foreligger ansøgninger i en eller anden retning, da at have i tankerne de specielle vanskeligheder, som disse kommuner har at slås med.

I den forbindelse vil jeg gerne pege på et område, hvor jeg mener man kan komme nogle beboere i omegnskommunerne lidt til hjælp. Det drejer sig om en anmodning fra Brøndbyernes kommune, indsendt, tror jeg, til udvalget vedrørende ligningsloven, om at blive henført under det såkaldte område A. Kommunalbestyrelsen gør gældende, at man har søgt herom i 4 år, og at man nu føler sig særlig berettiget til at få kommunens ønske opfyldt, idet kommunen fra 1. oktober 1952 at regne som et led i den nye ordning af hovedstadsområdet opnåede såkaldt Gentoftestatus. Jeg vil gerne lægge et godt ord ind for sagen. Jeg kan ikke se rettere, end at kommunalbestyrelsens synspunkter er rigtige, og at der her er en mulighed for at lette beboerne, omend kun lidt, for visse byrder.

Løvrigt vil jeg ikke sige noget om udligningsspørgsmålet i denne forbindelse, for det forstår jeg kommer til behandling her i tinget senere. Jeg vil blot gerne understrege, at omegnskommunernes problemer ikke kan løses som et led i den almindelige, alle kommuner omfattende udligningsordning. Der er, som jeg har søgt at påvise, tale om ekstra-